Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

27 април 2023 година*

„Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 125, параграф 5 — Международна компетентност — Иск за нарушение — Компетентност на съдилищата на държавата членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено — Реклама чрез интернет търсачка, използваща наименование на национален домейн от първо ниво — Реклама, която не уточнява географския район на доставка — Критерии, които трябва да се вземат предвид“

По дело C-104/22

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Markkinaoikeus (Търговски съд, Финландия) с акт от 14 февруари 2022 г., постъпил в Съда на 15 февруари 2022 г., в рамките на производство по дело

Länsnen MCE Oy

срещу

Berky GmbH,

Senwatec GmbH & Co. KG,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: E. Regan, председател на състава, D. Gratsias, M. Ilešič (докладчик), I. Jarukaitis и Z. Csehi, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Länsnen MCE Oy, от E. Hodge и K. Tommila, asianajajat,

– за Berky GmbH и Senwatec GmbH & Co. KG, от P. Eskola, asianajaja,

* Език на производството: фински.

– за Европейската комисия, от P. Němečková, S. Noë, J. Ringborg и J. Samnaddapar, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 125, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Länsen MCE Oy (наричано по-нататък „Länsen“) и дружествата Berky GmbH и Senwatec GmbH & Co. KG, спадащи към една и съща група от предприятия, относно твърдяно нарушение на марката на Европейския съюз „WATERMASTER“, чийто притежател е Länsen.

Правна уредба

Регламент 2017/1001

3 Член 122 от Регламент 2017/1001 е озаглавен „Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“ и в параграф 2 предвижда:

„В случай на производства, които са резултат от исковете, посочени в член 124:

а) членове 4 и 6, член 7, точки 1, 2, 3 и 5 и член 35 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 [на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1)] не се прилагат;

[…]“.

4 Член 123 от този регламент е озаглавен „Съдилища за марките на ЕС“ и параграф 1 от него гласи:

„Държавите членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент“.

5 Член 124 от същия регламент е озаглавен „Компетентност при нарушение и валидност“ и гласи:

„Съдилищата за марките на ЕС имат изключителна компетентност:

а) за всички искове за нарушение и, ако националният закон го позволява, при опасност от нарушение на правата върху марки на ЕС;

б) за всички искове за констатиране на ненарушение, ако националният закон го позволява;

в) за всички искове, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 11, параграф 2;

г) за насрещни искове за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на ЕС съгласно член 128“.

6 Член 125 от Регламент 2017/1001 е озаглавен „Международна компетентност“ и гласи:

„1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012, приложими по силата на член 122, производствата въз основа на исковете, посочени в член 124, се разглеждат от съдилищата на държавата членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите членки, в държавата членка, на чиято територия той има предприятие.

[…]

5. Производствата във връзка с исковете, посочени в член 124, с изключение на исковете за констатиране на ненарушение на марка на ЕС, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено, или на територията[,] на която е било извършено едно от действията, посочени в член 11, параграф 2“.

7 Член 126 от този регламент е озаглавен „Обхват на компетентността“ и гласи:

„1. Съд за марките на ЕС, чиято компетентност се основава на член 125, параграфи 1—4, е компетентен да се произнася относно:

а) нарушения, извършени или за които съществува опасност да бъдат извършени на територията на която и да е държава членка;

б) действия, посочени в член 11, параграф 2, извършени на територията на която и да е държава членка.

2. Съдът за марките на ЕС, чиято компетентност се основава на член 125, параграф 5, е компетентен да се произнася единствено относно действията, извършени или за които има опасност да бъдат извършени на територията на държавата членка, на която се намира този съд“.

Регламент № 1215/2012

8 Член 17, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 гласи:

„По отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия, компетентността се определя от настоящия раздел, без да се засягат член 6 и член 7, точка 5, ако:

[…]

в) във всички останали случаи, договорът е сключен с лице, което извършва търговски или професионални дейности в държавата членка, където потребителят има местоживеене, или което с всички средства насочва тези дейности към тази държава членка или към няколко държави, включително тази държава членка, и договорът попада в обхвата на тези дейности“.

9 Съгласно член 66, параграф 1 от посочения регламент:

„Настоящият регламент се прилага само по отношение на съдебни производства, образувани по отношение на автентични актове, формално съставени или вписани и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени на или след 10 януари 2015 г.“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

10 Länsnen, установено във Финландия дружество, произвежда по-специално многофункционални багери, които продава под марката на Европейския съюз „WATERMASTER“, регистрирана на 12 юли 2004 г. с номер 003185758.

11 На 28 януари 2020 г. това дружество предявява пред Markkinaoikeus (Търговски съд, Финландия) иск за нарушение срещу Berky и Senwatec — две установени в Германия дружества, принадлежащи към една и съща група предприятия.

12 Länsnen твърди, че Senwatec е извършило нарушение във Финландия с платена реклама в интернет търсачка, която използва наименование на национален домейн от първо ниво на тази държава членка и при търсенето в която на думата „Watermaster“ се показва реклама на стоките на Senwatec. Така през август 2016 г. при търсене във Финландия на думата „Watermaster“ на уебсайта ww.google.fi като първи резултат се показва рекламно съобщение Google Adwords за стоките на Senwatec, отделено от останалите резултати от търсенето с един ред и съдържащо думата „Реклама“.

13 Запитващата юрисдикция отбелязва, че получената в резултат на това търсене рекламна връзка и придружаващият я текст не съдържат нищо, което да е свързано с Финландия или с географския район на доставка на стоките на Senwatec. Запитващата юрисдикция обаче уточнява, че уебсайтът на Senwatec, към който води тази рекламна връзка, съдържа по-специално текст на английски език, в който се посочва, че стоките на Senwatec се използват в целия свят, и карта на света, на която държавите, в които Senwatec заявява, че развива дейност, са означени с по-тъмен цвят. Финландия не е сред тези държави.

14 Länsnen твърди, че в периода 2005—2019 г. Berky е нарушило марката му чрез прилагане на оптимизация за интернет търсачка, като с метатаг, използващ ключовата дума „Watermaster“ и предназначен за по-добро идентифициране на изображенията на машините на Berky, е описало свободно достъпни изображения на уебсайта за споделяне на снимки Flickr.com. Така например при търсене на думата „Watermaster“ на уебсайта www.google.fi във Финландия, се появява връзка към уебсайт с изображения на машините на Berky.

15 Запитващата юрисдикция подчертава, че това не е рекламна връзка, а т.нар. „органичен“ резултат от търсенето. В надписите под изображенията на онлайн услугата Flickr.com са посочени наименованията на машините на английски език и номерата на моделите им. Освен това изображенията са придружени от логото на Berky. Всяко изображение е описано с по няколко метатага с ключови думи на английски език и други езици, сред които по-конкретно и думата „Watermaster“.

16 Länsnen твърди, че интернет рекламата на Berky и Senwatec е била насочена към територията на Република Финландия и е била достъпна за потребителите или търговците в тази държава членка. Стоките на Berky и Senwatec се продавали в цял свят. Според Länsnen въпросната реклама, написана на английски език, е била насочена към международна аудитория и е била предназначена за всички държави, в които е била достъпна.

17 В своя защита Berky и Senwatec оспорват компетентността на запитващата юрисдикция с мотива, че твърдените нарушения не са извършени във Финландия.

18 Те твърдят, че рекламата им не е била насочена към Финландия — държава членка, в която не предлагали стоките си за продажба и на чийто пазар не присъствали. Нито резултатът от търсенето на уебсайта www.google.fi, нито използването на метатаг с ключова дума „Watermaster“ доказвали, че дейността им е била насочени към Финландия. За да се установи компетентността на запитващата юрисдикция, не било важно дали съдържанието, за което се твърди, че е незаконно, е достъпно във Финландия, а по-скоро дали има релевантна връзка с тази държава членка.

19 Запитващата юрисдикция уточнява, че страните спорят дали картата на уебсайта на Senwatec доказва, че районът на доставка на стоките на Senwatec е ограничен до географски район, от който Финландия изглежда изключена. Според Senwatec тази карта е едно от доказателствата, че Финландия не спада към пазара, на който то продава стоките си, докато според Länsnen стоките на Senwatec се продават в цял свят, а не само в посочените на картата райони.

20 При проверката за компетентност запитващата юрисдикция, сезирана като съд по местоизвършване на нарушението, приема, че за да се определи на териториите на кои държави членки се намират потребителите или търговците, за които са предназначени публикувани на уебсайт реклами, е целесъобразно да се вземат предвид по-специално географските райони на доставка на съответните стоки.

21 Запитващата юрисдикция все пак счита, че би могло да има и други релевантни за тази проверка обстоятелства, както посочва и генерален адвокат Szpunar в заключението си по дело AMS Neve и др. (C-172/18, EU:C:2019:276), но че не е ясно какви биха могли да бъдат тези други обстоятелства, тъй като Съдът не се е произнесъл по този въпрос.

22 Запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали при проверката за компетентност по член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001 може да вземе предвид обстоятелството, че уебсайтът на интернет търсачката, показваща рекламите, за които се твърди, че представляват нарушения, използва национален домейн от първо ниво на определена държава членка.

23 При тези обстоятелства Markkinaoikeus (Търговски съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„Дружеството A, установено в държавата членка X, където се намира неговото седалище, е използвало на уебсайт в рекламата или като ключова дума знак, който е идентичен на марка на [Европейския съюз] на дружеството B.

1) Може ли в горепосочения случай да се приеме, че рекламата е предназначена за потребители или търговци в държавата членка Y, където е седалището на дружество B, и компетентен ли е съд за марките на [Европейския съюз] в държавата членка Y да разглежда иск за нарушение на правата върху марка на [Европейския съюз] съгласно член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001, ако в публикуваната по електронен път реклама или в уебсайт на рекламодател, достъпен чрез линк от тази реклама, географските райони за доставка на стоките най-малкото не са изрично уточнени или ако от тях изрично не е изключена нито една държава членка? Може ли в това отношение да се вземе предвид естеството на стоките, за които се отнася рекламата, както и обстоятелството, че пазарът за стоките на дружеството A обхваща, както се твърди, целия свят и следователно цялата територия на Европейския съюз, включително държавата членка Y?

2) Може ли да се приеме, че горепосочената реклама е предназначена за потребители или търговци в държавата членка Y, ако рекламата е показана на уебсайт на интернет търсачка, функциониращ под наименованието на националния домейн от първо ниво на държавата членка Y?

3) При положителен отговор на въпрос 1 или въпрос 2: какви други обстоятелства, ако има такива, следва да се вземат предвид при преценката дали рекламата е предназначена за потребители или търговци в държавата членка Y?“.

По преюдициалните въпроси

24 С трите си въпроса, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което е притежател на марка на Европейския съюз и се счита за увредено от трето лице, използващо без съгласието му идентичен на марката му знак в онлайн реклами и предложения за продажба на стоки, идентични или сходни на тези, за които е регистрирана тази марка, може да предяви срещу това трето лице иск за нарушение пред съд за марките на Европейския съюз на държавата членка, на чиято територия се намират потребителите и търговците, към които са насочени рекламите или предложенията за продажба, независимо че третото лице не е посочило изрично и недвусмислено тази държава членка сред териториите, в които разглежданите стоки могат да бъдат доставяни.

25 Следва да се припомни, че макар член 66, параграф 1 от Регламент № 1215/2012 да предвижда, че този регламент се прилага за съдебни производства относно марки на Европейския съюз от 10 януари 2015 г., член 122, параграф 2 от Регламент 2017/1001 изключва по-конкретно за исковете за нарушения на права върху такива марки прилагането на някои разпоредби от Регламент № 1215/2012, като например тези на членове 4 и 6, член 7, точки 1, 2, 3 и 5 и член 35 от последния. Предвид това изключване компетентността на съдилищата за марките на Европейския съюз по член 123, параграф 1 от Регламент 2017/1001 за разглеждане на искове за нарушение на права върху марки на Европейския съюз се основава пряко на нормите на Регламент 2017/1001, които имат характер на lex specialis по отношение на правилата, предвидени в Регламент № 1215/2012 (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 34 и цитираната съдебна практика).

26 Следователно, щом се отнася до марка на Европейския съюз, предявеният на 28 януари 2020 г. иск за нарушение попада в обхвата на установените с Регламент 2017/1001 правила за съдебна компетентност.

27 На основание член 125, параграф 1 от този регламент ищецът следва да предяви иска си пред съдилищата на държавата членка, на чиято територия ответникът има постоянен адрес.

28 Съгласно член 125, параграф 5 от същия регламент обаче ищецът може „също“ да предяви иск пред съдилищата на държавата членка, „на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено“.

29 Член 126 от Регламент 2017/1001 в параграф 1 предвижда, че когато е сезиран на основание член 125, параграф 1 от този регламент, съд за марките на Европейския съюз е компетентен да се произнася относно нарушения, извършени или за които съществува опасност да бъдат извършени на територията на която и да е държава членка, а в параграф 2 предвижда, че когато такъв съд е сезиран на основание член 125, параграф 5 от този регламент, е компетентен да се произнася единствено относно действията, извършени или за които има опасност да бъдат извършени на територията на държавата членка, на която се намира този съд.

30 От това разграничение следва, че ищецът в зависимост от това дали е избрал да предяви иск за нарушение пред съда за марките на Европейския съюз по постоянния адрес на ответника, или пред съда по мястото, където е било извършено или съществува опасност да бъде извършено нарушението, определя обхвата на териториалната компетентност на сезирания съд. Всъщност, когато е основан на член 125, параграф 1 от Регламент 2017/1001, искът за нарушение се отнася до извършено евентуално на територията на целия Съюз нарушение, а когато е основан на параграф 5 от посочения член, той се отнася само за нарушения, извършени или за които съществува опасност да бъдат извършени на територията на една държава членка, а именно тази на сезирания съд (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 40).

31 Възможността да избере на кое от основанията да предяви иска си, видна от използването на думата „също“ в член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001, не може да се разбира като възможност при една и съща фактическа обстановка ищецът да може да кумулира искове по параграфи 1 и 5 от този член, а само разкрива, че компетентността на съда по

параграф 5 е алтернативна спрямо компетентността на съдилищата по другите параграфи на същия член (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 41).

32 Като предвижда алтернативна компетентност и като определя в член 126, параграф 2 от Регламент 2017/1001 териториалния ѝ обхват, законодателят на Съюза допуска притежателите на марки на Европейския съюз да предявят, ако искат, отделни искове за извършените на територията на всяка от държавите членки нарушения (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 42).

33 В случая, освен ако не се установи друго при проверките, които запитващата юрисдикция трябва да извърши, от материалите по делото, с които разполага Съдът, следва, че твърдените от притежателя на марката на Европейския съюз нарушения се изразяват в показване онлайн на съдържание за стоки на негови конкуренти чрез използващи идентичен на тази марка знак в платена реклама и оптимизация за интернет търсачка, но само доколкото това показване е предназначено за намиращи се във Финландия потребители или търговци.

34 Ето защо, за да определи дали показването онлайн действително е било предназначено за потребители или търговци, намиращи се във Финландия, запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали естеството на съответните стоки, обхватът на съответния пазар и това, че показването е на уебсайта на интернет търсачка, използваща националния домейн от първо ниво на тази държава членка, представляват обстоятелства, които са от значение за установяване на международната компетентност по член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001, и дали евентуално за тази цел не следва да се вземат предвид и други обстоятелства.

35 В това отношение следва да се отбележи, че макар твърдените нарушения на дружествата, ответници в главното производство, спадащи към една и съща група от предприятия, да са различни, пред запитващата юрисдикция е образувано само едно съдебно производство.

36 При това положение следва да се установи дали твърдените нарушения на тези две дружества допускат да се приеме, че във всеки от двата случая е налице достатъчна връзка с държавата членка на съда, сезиран с иска за нарушение на основание член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

37 Освен това следва да се припомни, че проверката за компетентност на сезирания с иск за нарушение съд не означава разглеждане на този иск по същество (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, т. 44 и цитираната съдебна практика).

38 Прекомерно би било да се изисква от сезиран с иск за нарушение съд да разглежда задълбочено посочените сложни фактически и правни обстоятелства при проверката за международната си компетентност по член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

39 Следователно обстоятелства, въз основа на които разумно може да се предположи, че на територията на дадена държава членка е можело или е имало опасност да се извърши нарушение, са достатъчни, за да се приеме, че съдът за марките на Европейския съюз на тази държава членка е компетентен по силата на член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

40 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно практиката на Съда критерият за съдебна компетентност, установен в член 125, параграф 5 от този регламент с израза „територия[та на държавата членка, където] е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено“, изисква да са налице активни действия от страна на извършителя на твърдяното нарушение (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 44 и цитираната съдебна практика).

41 По-конкретно, по отношение на задължението съответният съд за марките на Европейския съюз, преди да се произнесе по въпроса дали ответникът е извършил твърдяното нарушение на територията на държавата членка на този съд, да извърши проверка за компетентност по член 125, параграф 5, Съдът е постановил, че когато деянието се изразява в рекламиране и предлагане за продажба по електронен път на стоки, носещи идентичен или сходен с марка на Европейския съюз знак, без съгласието на притежателя на тази марка, би следвало да се приеме, че тези деяния са извършени на територията, където се намират потребителите или търговците, за които са предназначени тези реклами и предложения за продажба (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 46 и 47 и цитираната съдебна практика).

42 Ето защо, дори когато има само вероятност показването на онлайн съдържание да е предназначено за потребители или търговци, намиращи се на територията на определена държава членка — като за преценката дали това е така, данните за географските райони на доставка на съответните стоки представляват показател от особена важност (вж. в този смисъл решение от 12 юли 2011 г., L’Oréal и др., C-324/09, EU:C:2011:474, т. 65) — притежателят на марка на Европейския съюз има право на основание член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001 да предяви в тази държава членка иск за установяване на нарушение на марката му. Всъщност съдилищата за марките на Европейския съюз на държавата членка по пребиваване на потребителите или търговците, към които са насочени рекламите и предложенията за продажби, са най-подходящи да преценят дали твърдяното нарушение действително е било извършено (вж. по аналогия решение от 5 септември 2019 г., AMS Neve и др., C-172/18, EU:C:2019:674, т. 57).

43 В случая следва да се констатира, че освен ако запитващата юрисдикция не установи друго при проверките, които следва да извърши, географските райони на доставка на съответните стоки не са указани в посоченото в точка 12 от настоящото решение рекламно съобщение. Освен това публикуваната на уебсайта на Senwatec карта, която според Länsnen разкрива, че това дружество търгува в целия свят, сама по себе си не би могла да е доказателство за наличие на връзка с Финландия, тъй като контекстът, в който се вписва, не позволява да се заключи, че Senwatec насочва дейността си към финландския пазар.

44 При липсата на точни данни относно географските райони на доставка на разглежданите стоки връзката със съответната държава членка, а именно в случая с Финландия, трябва да се установи с оглед на други обстоятелства, за да може ищецът да предяви пред съд на тази държава членка иск за нарушение на основание член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

45 Вярно е, както беше посочено в точка 25 от настоящото решение, че разпоредбите на Регламент 2017/1001, които се отнасят до исковете за нарушение на права върху марки на Съюза, имат характер на lex specialis спрямо нормите на Регламент № 1215/2012. Това

обаче не означава, че последният е ирелевантен за изясняване и тълкуване на значението на аналогични на предвидените в него понятия, които се съдържат в Регламент 2017/1001 и са необходими за тълкуването му.

46 В това отношение, произнасяйки се по тълкуването на член 17, параграф 1, буква в) от Регламент № 1215/2012, Съдът е постановил, че някои обстоятелства могат да представляват показатели, позволяващи да се счита, че дейността на търговеца е насочена към държавата членка по местоживеенето на потребителя, а именно: международното естество на дейността, използването на език или валута, обичайно използвани в държавата членка, където търговецът е установен, посочването на телефонните номера с указване на международния телефонен код, поемането на задължение за плащане на разходи, свързани с платена реклама в интернет търсачки, с цел улесняване на достъпа до уебсайта на търговеца или до уебсайта на посредника му за потребителите с местоживеене в други държави членки, използването на име на домейн от първо ниво, различно от това на държавата членка, където търговецът е установен, и споменаването на международна клиентела, състояща се от клиенти с местоживеене в различни държави членки (вж. по аналогия решение от 7 декември 2010 г., Pammer и Hotel Alpenhof, C-585/08 и C-144/09, EU:C:2010:740, т. 93).

47 Този списък, без да е изчерпателен, съдържа обстоятелства, които биха могли да са релевантни за прилагането на член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001. В случая такова релевантно обстоятелство е показването на реклами и предложения за продажба на уебсайт с домейн от първо ниво, различен от този на държавата членка, в която търговецът е установен.

48 Следва все пак да се уточни, че сама по себе си възможността за достъп до даден уебсайт на територията, на която марката е защитена, не е достатъчна, за да се заключи, че публикуваните там предложения за продажба са насочени към намиращи се на тази територия потребители (решение от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др., C-324/09, EU:C:2011:474, т. 64 и цитираната съдебна практика).

49 Въз основа на изложените съображения като доказателство за активни действия в тази посока следва да се приеме обстоятелството, че предприятие е платило на оператор на уебсайт на интернет търсачка с национален домейн от първо ниво на държава членка, различна от тази, в която е установено, за да показва на намиращите се там потребители връзка към уебсайта му и така да предоставя на определена целева група потребители достъп до предлаганите от него за продажба стоки.

50 Ето защо такава платена реклама в интернет търсачка представлява достатъчно доказателство за целите на член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001 за наличие на връзка с държавата членка, в която се намират представляващите целева група потребители.

51 По отношение на използването на знак, който е регистриран като марка, като метатаг в онлайн услуга за споделяне на снимки в общ домейн от първо ниво следва да се приеме, че то се счита за различно от платена реклама, когато се преценява дали е изпълнено условието за наличие на активни действия, насочени към територията на държавата членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има опасност такова да бъде извършено. Всъщност при такава оптимизация за интернет търсачка посоченото условие не изглежда да е изпълнено, доколкото, от една страна, уебсайт с общ домейн от първо ниво не

е предназначен за потребителите в точно определена държава членка, а от друга страна, метатагът има за цел единствено да позволи на интернет търсачките да идентифицират по-добре изображенията на този уебсайт и по този начин да увеличат неговата посещаемост.

52 При тези обстоятелства, след като липсват други доказателства, че разглежданата оптимизация за интернет търсачка е била предназначена за установени във Финландия потребители, запитващата юрисдикция не може да се обяви за компетентна на основание член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001.

53 По отношение на естеството на въпросните стоки и географския обхват на пазара запитващата юрисдикция, сезирана с иска за нарушение, следва да прецени дали в конкретния случай тези обстоятелства са релевантни за извода, че оптимизация за интернет търсачка, достъпна на територия, на която правата на марката са защитени, е предназначена за намиращи се на тази територия потребители (вж. в този смисъл решение от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др., C-324/09, EU:C:2011:474, т. 61).

54 С оглед изложеното на поставените въпроси следва да се отговори, че член 125, параграф 5 от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкува в смисъл, че лице, което е притежател на марка на Европейския съюз и се счита за увредено от трето лице, използващо без съгласието му идентичен на марката му знак в онлайн реклами и предложения за продажба на стоки, идентични или сходни на тези, за които е регистрирана тази марка, може да предяви срещу това трето лице иск за нарушение пред съд за марките на Европейския съюз на държавата членка, на чиято територия се намират потребителите и търговците, към които са насочени рекламите или предложенията за продажба, независимо че третото лице не е посочило изрично и недвусмислено тази държава членка сред териториите, към които разглежданите стоки могат да бъдат доставяни, ако същото това трето лице е използвало знака за платена реклама на уебсайт на интернет търсачка, използващ наименование на национален домейн от първо ниво на тази държава членка. Това обаче не е така, ако третото лице е приложило само оптимизация за интернет търсачка, като с метатагове, които използват за ключова дума съответната марка, е описало изображения на свои стоки в услуга за онлайн споделяне на снимки с общ домейн от първо ниво.

По съдебните разноски

55 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 125, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз

трябва да се тълкува в смисъл, че

лице, което е притежател на марка на Европейския съюз и се счита за увредено от трето лице, използващо без съгласието му идентичен на марката му знак в онлайн реклами и предложения за продажба на стоки, идентични или сходни на тези, за които е регистрирана тази марка, може да предяви срещу това трето лице иск за нарушение пред съд за марките на Европейския съюз на държавата членка, на чиято територия се намират потребителите и търговците, към които са насочени рекламите или предложенията за продажба, независимо че третото лице не е посочило изрично и недвусмислено тази държава членка сред териториите, към които разглежданите стоки могат да бъдат доставяни, ако същото това трето лице е използвало знака за платена реклама на уебсайт на интернет търсачка, използващ наименование на национален домейн от първо ниво на тази държава членка. Това обаче не е така, ако третото лице е приложило само оптимизация за интернет търсачка, като с метатагове, които използват за ключова дума съответната марка, е описало изображения на свои стоки в услуга за онлайн споделяне на снимки с общ домейн от първо ниво.

Подписи